

Forslag, som jeg ikke tillægger stor Betydning, men da der synes at være en Del Stemning for det i Udvalget, har jeg intet imod, at disse to Ændringsforslag blive vedtagne. De andre Mindretalsforslag kan jeg ikke tiltræde. Der er saaledes det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) under Nr. 4 i forskellige Underafdelinger. Det gaar navnlig ud paa at nedsætte Arveafgiften af, hvad der er testamenteret til Hospitaler, Undervisningsanstalter og kirkelige Formaal, fra 12 pCt. til 5 pCt., og den Nedsættelse, som Finansministeren kan yde paa forskellig Vis, fra 6 til 1 pCt.

Under Nr. 9 har et Mindretal, bestaaende af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og det ærede Medlem for Saksøbing (Rørdam), stillet Forslag om, at det skal tillades Besiddere af Len og Stamhuse at afhænde en Del af deres Gods for at betale deres Arveafgift. Da vi staa foran en nærliggende Behandling af Spørgsmaalet om Lens, Fideikommissers og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, og da man ved Vedtagelsen af det foreliggende Ændringsforslag vilde, om jeg saa maa sige, skære et lille Stykke fri Ejendom ud af Fideikommisset, hver Gang der blev arvet, forekommer det mig, at der er Grund til at lade være med at gøre dette og vente, til hele Spørgsmaalet kommer under Behandling. Nogen praktisk Betydning vilde det ikke have, og da det heller ikke har nogen Betydning for Lensbesidderne, idet der i § 11 er givet dem Ret til at betale Arveafgiften afdragsvis, da de ikke ere raadige over deres Formue, synes jeg ikke, der er Grund til denne Ændring. Ændringsforslag Nr. 13 følger af Ændringsforslag Nr. 9.

Det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet under Nr. 2 til § 11, kan jeg heller ikke tiltræde. Under Nr. 17 er der stillet et Ændringsforslag af Mindretallet under Nr. 9, altsaa af de samme 3 ærede Medlemmer, som jeg nævnede før. Efter dette skulde Finansministeren, naar Fastsættelsen af en Ejendoms Værdi ved Ejendomsskyldvurdering skyldes særlige Forhold, være berettiget til at nedsætte den til Arveafgiftsberegningen udsatte Del med indtil 20 pCt. Det forekommer mig at være en alt for stor Myndighed at lægge i Finansministerens Haand; det kan jeg derfor ikke gaa med til. Under Nr. 20 har dernæst det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og hans Menings-

fælle, det ærede Medlem for Saksøbing, foreslaaet at sætte det 5-dobbelte i Stedet for det 10-dobbelte for Ydelser af ubestemt Varighed i Henhold til, hvad der sker ved Stempeloven. Det er naturligvis noget af en Skønssag. Men at man i Gennemsnit vil træffe det rigtige bedre ved at sige det 10-dobbelte, derom er der vist ingen Tvivl. Ændringsforslaget under Nr. 22 har ikke stor Vigtighed, men der foreligger heller ikke nogen Grund dertil.

Under Nr. 24 har Mindretallet under Nr. 20 stillet et Forslag, som forekommer mig ikke at være ganske klart. Det ærede Medlem motiverede Forslaget med, at han vilde have, at der altid skulde være Adgang til at komme til Domstolene. Men denne Adgang eksisterer jo allerede i § 32. I § 32, 2det Stykke, er der udtrykkelig Hjemmel til at faa Sagerne prøvede ved Domstolene. I øvrigt er der ingen Bestemmelser, der udelukke dette fra at være Genstand for Retskendelse. Jeg ser derfor ikke nogen Grund til denne Ændring. Under Nr. 31 ønsker det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds og hans Meningsfælle at faa afskaffet Bøderne, og de foreslaa i Stedet for, at naar Afgiften ikke gaar ind, skal Boets Behandling efter Skifteforvalterens Indstilling overgives til den ordinære Skifteret. Dette, tror jeg, er upraktisk. I hvert Fald maatte der da samtidig gives Finansministeren Ret til at kræve offentlig Behandling uafhængig af Skifteforvalterens Indstilling. Det er klart, at man ikke kan lade Finansministerens Ret til at kræve Pengene ind være aldeles afhængig af Skifteforvalterens Indstilling. Det forekommer mig i det hele, at dette Ændringsforslag er meget upraktisk. Under Nr. 37 have de samme ærede Medlemmer foreslaaet, at den af Finansministeren herefter trufne Afgørelse med Hensyn til Afgiftsberegningen skulde bringes til alle vedkommendes Kundskab. I § 32, 2det Stykke, staaer udtrykkeligt, at den Frist af 6 Uger, der her er Tale om, regnes, efter at han har modtaget Underretning om Ministeriets Afgørelse, og deri ligger vistnok det, som de ærede Medlemmer her have foreslaaet. Under Nr. 39 foreslaas det, at vedkommende skal kunne søge Oplysninger hos „ordentlige og overordentlige Skifteforvaltere, selvskiftende Arvinger eller deres Tillidsmænd og andre i Sagen interesserede saavel som de øvrige Myndigheder osv.“. Man kan nu ikke tillade private Folk at inkvirere paa denne Maade hos Myndighederne, men de Oplysninger, der her er Tale om at søge, ville